

Sygn. akt I C 931/18

WYROK ZAOCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 sierpnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Izabela Kosińska - Szota

Protokolant: sekr. sąd. Katarzyna Budzik

po rozpoznaniu w dniu 2 sierpnia 2018 roku w Kłodzku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **S.A. w B.**

przeciwko **F. B.**

o zapłatę 10 226,77 zł

I. zasądza od pozwanej F. B. na rzecz strony powodowej (...) S.A. w B. kwotę 10 226,77 (dziesięć tysięcy dwieście dwadzieścia sześć 77/100) zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 25 kwietnia 2018 r.;

II. oddala dalej idące powództwo;

III. zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 4 135 (cztery tysiące sto trzydzieści pięć) zł tytułem kosztów procesu;

IV. nadaje wyrokowi w punkcie I i III rygor natychmiastowej wykonalności.

(...)

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) S.A. z siedzibą w B. wniosła o zasądzenie od pozwanej F. B. kwoty 10 226,77 zł z umownymi odsetkami za opóźnienie w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 25 kwietnia 2018 r. oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu podała, że pozwana, poprzez podpisanie weksla w dniu 15 lipca 2016 r., zobowiązała się zapłacić na rzecz strony powodowej kwotę 10 226,77 zł do dnia 24 kwietnia 2018 r. W dniu 25 marca 2018 r. pozwana została wezwana do wykupu weksla, jednak do chwili wniesienia pozwu nie dokonała żadnej wpłaty.

Pozwana F. B. nie zajęła stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana F. B. zawarła w dniu 15 lipca 2016 r. ze stroną powodową (...) S.A. z siedzibą w B. umowę pożyczki gotówkowej nr (...). Pozwana nie regulowała terminowo rat pożyczki, wobec czego strona powodowa, pismem z dnia 25 marca 2018 r., wypowiedziała przedmiotową umowę z zachowaniem 30 - dniowego terminu i wezwała pozwaną do wykupu weksla wystawionego na kwotę 10 226,77 zł w terminie 30 dni pod rygorem skierowania sprawy na drogę sądową.

Dowód:

- wypowiedzenie umowy pożyczki wraz z wezwaniem do wykupu weksla z 25.03.2018 r. - k. 5
- wypełniony weksel - k. 4

Do chwili obecnej pozwana nie spłaciła zadłużenia wynikającego z umowy pożyczki.

Bezsporne.**Sąd zważył co następuje:**

Powództwo podlegało uwzględnieniu w przeważającej części.

Strona powodowa dochodziła roszczeń z weksla własnego in blanco wystawionego przez pozwaną F. B. na podstawie umowy pożyczki gotówkowej z 15 lipca 2016 r. nr (...).

Ocenę zasadności roszczeń strony powodowej dokonywać należy w oparciu o reguły rządzące zobowiązaniami wekslowymi przewidziane w ustawie z dnia 28 kwietnia 1936 r. prawo wekslowe (Dz. U. z 2016 r. poz. 160 t.j.). Podkreślić trzeba, że wystawiony przez pozwaną weksel własny in blanco był w istocie wekslem gwarancyjnym, którego funkcją było zabezpieczenie przyszłego długu wystawcy weksla, przy czym wysokości długu nie można było określić w chwili wystawienia weksla. Szczególne cechy weksla gwarancyjnego powodują, że abstrakcyjny charakter zobowiązania wekslowego względem stosunku cywilnoprawnego, leżącego u podstaw tego zobowiązania, doznaje w odniesieniu do tych weksli poważnych ograniczeń. Sąd Najwyższy w uchwale składu 7 sędziów z 7 stycznia 1967 r. (III CZP 19/66, OSNC 1968 z. 5, poz. 79) mającej moc zasady prawnej wyjaśnił, że w wypadku wystawienia weksla mającego na celu zabezpieczenie wierzytelności, zobowiązanie cywilne wystawcy nie wygasa, lecz istnieje nadal. Wskutek tego, wierzycielowi przysługuje, obok roszczenia pierwotnego wynikającego ze stosunku cywilnoprawnego, nowe roszczenie oparte na wekslu. Przedmiot obu roszczeń jest jednak ten sam i zaspokojenie wierzyciela następuje tylko raz, przy czym z chwilą zaspokojenia wygasa zobowiązanie dłużnika i wierzyciel powinien zwrócić mu weksel. Jeśliby dochodził wierzytelności wekslowej, to spotkałby się z zarzutem, że wierzytelność, na której zabezpieczenie został wystawiony weksel, nie istnieje, a zatem zobowiązanie wekslowe także wygasło. Ponieważ weksel jedynie zabezpiecza wierzytelność cywilną, przeto dłużnikowi przysługują przeciwko roszczeniu wekslowemu te wszystkie zarzuty, jakie mu przysługują przeciwko roszczeniu cywilnemu.

Sąd, dokonując analizy zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, nie dopatrywał się po stronie powódki działań, które byłyby niezgodne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzały do obejścia prawa. Pozwana nie wdała się w spór, wobec czego Sąd uznał twierdzenia strony powodowej za udowodnione i na tej podstawie uwzględnił dochodzoną pozwem należność główną w całości.

Sąd jednak nie znalazł podstaw do uwzględnienia żądania powoda w zakresie wysokości odsetek. Należy wskazać, że zgodnie z art. 5 prawa wekslowego, w wekslu, płatnym za okazaniem lub w pewien czas po okazaniu, może wystawca zastrzec oprocentowanie sumy wekslowej. W każdym innym wekslu zastrzeżenie takie uważa się za nienapisane. Stopa odsetek powinna być określona w wekslu, w braku jej określenia zastrzeżenie oprocentowania uważa się za nienapisane. Odsetki biegną od daty wystawienia wekslu, jeżeli nie wskazano innej daty.

W niniejszej sprawie strona powodowa domagała się zasądzenia od żądanej kwoty odsetek umownych za opóźnienie w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie tj. odsetek maksymalnych za opóźnienie. Strona powodowa nie uzasadniła swojego roszczenia w tym zakresie i nie przedłożyła żadnych dokumentów, z których wynikałoby, że w umowie pożyczki zawartej z pozwaną w dniu 15 lipca 2016 r. takie odsetki zostały zastrzeżone. Ich wysokość nie wynika również z treści weksla in blanco dołączonego do pozwu. W związku z powyższym, zastosowanie znajdzie przepis art. 481 § 2 zd. 1 k.c., zgodnie z którym jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą

się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych.

Mając na uwadze powyższe, Sąd, na podstawie cytowanych przepisów, oddalił roszczenie powoda w zakresie dotyczącym żądanych odsetek.

O kosztach orzeczono zgodnie z art. 98 k.p.c. Należy wskazać, że pozwana jest stroną przegrywającą niniejszy proces, w związku z czym winna zwrócić stronie powodowej poniesione przez nią koszty w kwocie 4 135 zł, na które składają się opłata sądowa od pozwu w wysokości 518 zł, koszty zastępstwa procesowego pełnomocnika będącego radcą prawnym w wysokości 3 600 zł, ustalone w oparciu o przepis § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 265 t.j.) i 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W myśl art. 333 § 1 pkt 3 k.p.c. Sąd z urzędu nadał wyrokowi zaocznemu rygor natychmiastowej wykonalności w części dotyczącym zasądzonych kwot.